मित्रावरुणावेवास्य नराशंसस्य होत्रं होतृत्वमर्हतः। बृहस्पतिः स्तोत्रं स्तोतृत्वम् उद्गातृत्वमर्हति। अश्विनाध्वर्य्यवमध्वर्य्युत्वमर्हतः॥

अथ नवममन्त्रमाह। "देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो मधुशाखः सुपिप्पलः। देवमिन्द्रमवर्द्धयत्। दिवमग्रेणाप्रात्। अन्तरिक्षं पृथिवीमदृꣳहीत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" इति। नवमानुयाजदेवो वनस्पतिशब्दवाच्यः। स च परमैश्वर्य्ययोगादिन्द्रः। वृक्षाभिमानित्वेन तदाकारत्वाद्धिरण्यपर्णः सुवर्णमयपत्रयुक्तः, मधुशाखो मधुराभिः कोमलाभिः शाखाभिर्युक्तः, सुपिप्पलः शोभनेन फलेन युक्तः। सोऽयं वनस्पतिर्देवः इन्द्रं देवं वर्द्धितवान्। स्वकीयेन वृक्षाग्रेण दिवं द्युलोकम् आप्रात्पूजितवान्। तथा अन्तरिक्षमाप्रात् मध्यभागेन पूजितवान्। पृथिवीमदृंहीत् मूलैर्दृढीकृतवान्॥

अथ दशममन्त्रमाह। "देवं बर्हिर्वारितीनाम्। देवमिन्द्रमवर्द्धयत्। स्वासस्थमिन्द्रेणासन्नम्। अन्यावर्हीꣳष्यभ्यभूत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" इति। दशमानुयाजदेवो दर्भाभिमानी बर्हिःशब्दवाच्यः। तत्र बर्हिर्वारितीनां वाराञ्जलानामितयः प्राप्तयोर्वारितयस्तासां वारितीनां देवं द्योतकं दर्भेषु प्ररूढेषु भूमौ जलप्राप्तिर्जातेत्यनुमातुं शक्यते, तादृशं बर्हिरिन्द्रं वर्द्धितवान्। कीदृशं बर्हिः, इन्द्रेण स्वासस्थं शोभनमासनं स्वासस्तस्मिन् स्थातुं योग्यं स्वासस्थम्। इन्द्रो हि बर्हिषि सुखेनोपविशति। अतएवासनमिन्द्रस्य समीपवर्त्ति भूत्वा अन्यानि